

**ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАКОНОДАВСТВА
ЯК ОДИН З НАПРЯМІВ РЕФОРМУВАННЯ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ**

Панченко В. В.

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри земельного та аграрного права

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Для держави велике практичне значення має рівень розвитку економічної, політичної систем, розвитку культури та інших сфер в

умовах трансформації суспільних відносин. Особливу увагу потрібно звернути на аграрний сектор економічної сфери, оскільки сучасні тенденції розвитку глобальних економічних процесів суттєво впливають на аграрний сектор національної економічної системи, вимагаючи її реформування. Водночас світові економічні процеси потребують трансформації національної економіки в цілому.

Належна реалізація державою економічної функції щодо трансформаційних процесів аграрного сектору економіки України в першу чергу полягає у необхідності реформування та вдосконалення системи законодавства, що регулює відносини між суб'єктами в цій сфері. Таким чином, необхідність створення нових та внесення змін до змісту чинних нормативно-правових актів системи аграрного законодавства спричинена як економічним розвитком суспільства так і реформами різних сфер в країні.

Сучасне аграрне законодавство недостатньо впорядковане, внутрішньо неузгоджене між нормативно-правовими актами різного рівня, не має належної системності, що і призводить до розгалуженості та великої кількості підзаконних нормативно-правових актів, враховуючи відомчі, що ускладнює їх вдосконалення. При цьому розширення та поглиблення правового регулювання в цій сфері призводить до зниження ефективності законодавства в цілому.

Отже, необхідно створення єдиної комплексної системи взаємоузгоджених нормативно-правових актів; обов'язкове наукове вивчення законопроектів, що мають колізії та суперечності; усунення невідповідності та неузгодженості підзаконних нормативно-правових актів до законів; недопущення впливу політичних рішень без відповідних правових механізмів їх реалізації на формування системи аграрного законодавства; підвищення правосвідомості населення щодо процесів зміни законодавства; надання пріоритетності дієвим методам правового регулювання в цій сфері тощо.

Такий підхід є пріоритетним напрямом економіко-правової політики держави, що в свою чергу підвищить якість та ефективність системи законодавства, яка регулює різноманітні відносини в аграрному секторі економіки країни.

Не менш важливим напрямом є організаційно-правова діяльність держави, спрямована на виконання законодавства в умовах сучасного суспільства. Одночасно це повинна бути система заходів, спрямованих на забезпечення дотримання законодавства з обов'язковою нормативно передбаченою відповідальністю, що є запорукою виконання норм чинного законодавства. У ряді розвинених країн за допомогою таких комплексних дій в цьому напрямі успішно регулюють як аграрний

сектор економіки так і створюють достатнє економічне середовище для реалізації потенційних можливостей країни.

Характеризуючи деякі основні підходи щодо вдосконалення системи законодавства в напрямі реформування аграрного сектору економіки сучасної країни можна стверджувати, що навіть упорядкована, правильно побудована економіка в країні в аспекті рівня якості врегулювання економічних відносин на всіх рівнях залежатиме в першу чергу від ефективної, науково проаналізованої, єдиної комплексної узгодженої системи законодавства без політичного впливу, відповідаючи основним принципам економічного зростання та підвищення правосвідомості населення країни.